

В літній ранок молодистий,  
Тільки здійме ніч фіранку  
З кам'яних будівель міста  
Вийду я на ґанок.  
Сонце зійде калиново,  
Кине бризки стріл на дахи...  
Пісню нову моторову  
Рознесуть аеро-птахи.  
Буду слухать спів мотору  
Міці повен дзвінкий говір  
Його подих – заклик вгору!  
В голубі простори.  
Кроки вгору, швидко рейси  
Звідти відгуки далекі  
Чуть; пропелер хмари сверлить  
Проклала авіа-рейки.  
Раптом... ніби ким підбитий  
Пада, шуляком донизу...  
Закрутивсь у вихрі вітру  
Слідом стьожка диму сиза.  
У тривозі б'ється серце  
Думка гостра і в'юнка  
Що, як зломить вітер в герці!  
Тонкі крила літака.  
А над містом – мертве коло  
Ось впаде і смерть...  
Та ні!  
І пропелер знов говорить  
Семафорить в голубінь!